

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 1T/47/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010229
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavlína Krajčírová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2511010229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Pavlínou Krajčírovou, v trestnej veci obžalovaného F. Š. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2013, takto

rozhodol:

Obžalovaný
F. Š., nar. XX.XX.XXXX v Piešťanoch, trvale bytom K., Q.. F. XXX/XX,

je vinný, že:

dňa 25.04.2010 v čase okolo 00.10 hod. vo K., na ul. A.. X.. Š., pred barom S. pýtal od A. M. kľúče od auta Fiat Tipo, tmavomodrej farby, EČV: PN-XXXAA s tým, že ak mu tieto kľúče nedá, tak mu jednu prijeme, na základe čoho mu A. M. kľúče od auta jeho otca Z. M. vydal, pričom F. Š. následne nasadol aj s priateľmi do vozidla, toto naštartoval a s týmto v meste K. na ul. G. havaroval, čím spôsobil Z. M. škodu vo výške 700,-Eur,

t e d a :

zmocnil sa cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle ho prechodne používať a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou bezprostredného násillia,

č í m s p á c h a l :

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného uhradiť poškodenému Z. M., nar. XX.XX.XXXX v Borovciach, trvale bytom K., Q.. X. W. Č.. XXX/X škodu vo výške 700,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený Z. M., nar. XX.XX.XXXX v Borovciach, trvale bytom K., Q.. X. W. Č.. XXX/X so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného F. Š., poškodených A. M., Z. M., svedkov W. I., Y. I. S., Y. I. A., Z. D., J. S., O. X., O. Š. D., A. S., L. Š., B. G., F. B., B. S., J. O., O. A., U. Š., ako aj oboznámením sa ostatného spisového materiálu súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/47/2011 zo dňa 19.10.2011, proti ktorému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom obhajkyne odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 3To/149/2011 zo dňa 28.02.2012 zrušil prvostupňový rozsudok, a vec vrátil na nové konanie s tým, že je potrebné opätovne vypočuť svedka Š. K., ktorý predložil čestné prehlásenie, v ktorom uviedol, že A. S. sa v kritickom čase nachádzal na inom mieste a nemohol byť svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným A. M.. Bude teda potrebné tohto svedka konfrontovať so svedkami, ktorí boli v kritickom čase na mieste, kde mal obžalovaný žiadať od A. M. kľúče od vozidla. Poukázal tiež na čestné prehlásenie otca obžalovaného U. Š., ktorého je potrebné vypočuť. V zmysle pokynu Krajského súdu v Trnave súd vykonal dokazovanie vypočutím svedka U. Š., ako aj oboznámením ostatných dôkazov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný F. Š. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa bol poškodenému A. M. vyhráždal, aby mu tento dal kľúče od vozidla. Uviedol, že uvedené kľúče mu dal poškodený v bare S.. Pri barovom pulte v tom čase boli O. X., B.K. G., O. A. a tiež B. S.. Rozhodli sa, že pôjdu na zábavu do T. a keďže si nechcel svoje auto poškodiť, rozhodli sa, že pôjdu na aute poškodeného A. M.. Keďže prítomní nechceli, aby auto riadil A. M., lebo tento „fajčí trávu“, pýtal od poškodeného A. M. kľúče a vonku potom nasadli do auta A. M. vizda. Až po bar J. riadil auto obžalovaný. V bare J. mohol vypiť asi liter vodky, pivo a už si nepamätá, komu dal kľúče od auta M. a tiež nevie, kto potom od baru J. smerom na T. šoféroval, a ako došlo k dopravnej nehode. Na druhý deň mu volal otec, že bol za ním Š. D., že mu obžalovaný mal poškodiť auto, aby mu kúpil nové auto a jeho si môže nechať. Neskôr za obžalovaným došiel Z. M. - otec A. M., aby obžalovaný povedal, čo sa stalo. Nezaujímal ho, kto auto šoféroval, ale žiadal zaplatiť škodu, ktorá vznikla na aute. Obžalovaný mu chcel dať 700,- Eur, poškodený Z. M. chcel 3.000,- Eur a vyhráždal sa mu, že sa spolu s D. postarajú, že príde o vodičák a ďalšie.

Obrana obžalovaného v tom smere, že uvedené auto neriadil, keď došlo k nehode a tiež že nie je pravdou, že sa vyhráždal poškodenému A. M., aby mu dal kľúče od vozidla, bola vyvrátená výpoveďami vypočutých svedkov.

Poškodený A. M. uviedol, že dňa 24.04.2010 mal od svojho otca Z. M. zapožičané motorové vozidlo zn. Fiat Tipo tmavomodrej farby. S týmto vozidlom bol najskôr v Piešťanoch, potom bol s kamarátmi na diskotéke vo K., odkiaľ išli do baru S. a mohli tam dôjsť okolo 24-tej hodine. Najskôr k tomuto baru priviezol J. O. a L. Š., zložil ich na ceste pred barom, otočil sa a išiel späť do mesta pre A. S. W. B. S.. Po vystúpení z vozidla, ktoré šoféroval, a ako vystúpil, došla k nemu skupinka ľudí, ktorá tam stála, pričom obžalovaný, ktorý bol s nimi, mu povedal, že aby mu dal kľúče od auta. Poškodený mu povedal, že kľúče od auta mu nedá, keďže je auto otcove. Na to si obžalovaný F. Š. sadol do auta na miesto vodiča, keď nenašiel kľúče, z auta vystúpil, povedal poškodenému, že ho zbije, resp. že mu jednu „prijebé“, keď mu nedá kľúče. Keďže dostal strach, kľúče obžalovanému odovzdal, do auta si sadli aj ďalší, pričom obžalovaný si sadol za volant, vedľa neho sa posadil F. B., vzadu sedel O. X. W. O. A., a poškodený si tiež sadol vzadu do auta, keďže sa bál, lebo auto bolo otcove. Išli smerom do T., pričom obžalovaný s týmto autom išiel rýchlo, počas prejazdu cez K. odbočil na námestí na T., kde asi 200 metrov od

tejto odbočky narazil do strieborného Fiata Punto, ktoré bolo odparkované na opačnej strane cesty. Po nabúraní poškodený z auta vystúpil, pričom obžalovaný išiel s vozidlom asi 100 metrov a zastal. Vie, že došli za ním nejakí muži - holubári a pýtali sa ho, či je to auto. Povedal, že to auto je otcove. Následne vie, že niekto volal políciu. Rozhodne poprel, že by potom, čo išli s autom od baru S. do T., boli ešte v bare J..

Poškodený Z. M. uviedol, že dňa 25.04.2010 ho okolo 00:30 hod. zobudil telefón, pričom mu bolo oznámené, že má rozbité auto, ktoré jeho synovi ukradol obžalovaný. Keď prišiel na ulicu G., videl svoje vozidlo, ktoré malo poškodenú prednú časť a bolo nepojazdné. Na mieste nehody mu jeho syn A. povedal, že on auto nešoféroval, ale obžalovaný, ktorý mu násilím zobral kľúče od auta a vyhrážal sa mu, že ho zbije, ak mu kľúče nedá. Uviedol, že na mieste nehody sa nachádzalo viacero ľudí, ktorí mu potvrdili, že auto riadil obžalovaný Š.. Je pravdou, že bol za obžalovaným, ktorý mu povedal, že mu škodu zaplatí, lebo že nechce ísť za to sedieť. Od obžalovaného pýtal 2.500,- Eur, lebo takto si auto hodnotí, načo obžalovaný mu povedal, že mu do týždňa peniaze dá a aby nedával na neho trestné oznámenie. Keďže mu peniaze nezaplatil za poškodené vozidlo, prípad oznámil na políciu.

Vypočutý svedok A. S. uviedol, že kritický deň bol vonku s A. M. W. B. S.. Najskôr boli v Z., potom v bare I. K. K. a asi okolo 24-tej hodine išli do baru S. K. K.. Pri tomto bare poškodený A. M. odparkoval auto. Nato z baru vyšiel obžalovaný Š. s F. B.. Obžalovaný všetkým nadával a sadol si do auta A. M. a hľadal kľúče. Potom vystúpil z auta, keď zistil, že nie sú tam kľúče, tieto kľúče pýtal od A. M., ktorý mu povedal, že kľúče mu nedá. Nato obžalovaný povedal M., že ak mu kľúče nedá, že ho zbije. Nevidel, že by sa obžalovaný nejak zaháňal na poškodeného, avšak tieto kľúče pýtal takým spôsobom, že sa poškodenému vyhrážal. V tom čase vedľa neho stál aj B. S.. Keďže obžalovaný Š. sa vyhrozil poškodenému, tento mu kľúče dal, pričom bolo vidieť, že tak obžalovaný, ako aj ostatní z jeho partie majú vypité. Obžalovaný si sadol za volant, do auta si sadli aj jeho kamaráti, pričom A. M. si sadol na zadné sedadlo. Obžalovaný sa s autom otočil, išiel smerom do centra K., pričom svedok spolu aj s B. S. zostali pri bare S.. Podľa jeho názoru A. M. nastúpil do auta z toho dôvodu, že sa o auto bál. Uviedol, že Š. je agresívny keď pije, všetkým nadáva. Neskôr sa dozvedel, že Š. s autom havaroval a auto poškodil.

Na hlavnom pojednávaní dňa 04.03.2013 potom, čo súd konštatoval, že Š. K., ktorý v tejto veci dal čestné prehlásenie ohľadom tej skutočnosti, kde mal byť v kritickom čase A. S.; s poukazom na tú skutočnosť, že svedok Š. K., ako to vyplýva aj z úmrtného listu (čl. 319), dňa 13.11.2012 zomrel, pričom bolo oboznámené čestné prehlásenie, ktoré v tejto veci Š. J. K. podal dňa 06.11.2011 (čl. 280), ako aj notársku zápisnicu, ktorú na hlavnom pojednávaní predložila obhajkyňa obžalovaného a táto je zo dňa 06.11.2012 (čl. 329), svedok uviedol, že tvrdenie, ktoré nebohý K. napísal v čestnom prehlásení, ako aj v notárskej zápisnici nie sú pravdivé, pretože on v uvedenom čase sa nenachádzal v bare D.. Došiel spolu s poškodeným A. M. a s B. S. pred bar S., takže teraz už nebohého Š. K. tam nevidel, ani ho nepozná. Rozhodne poprel, že by v kritickom čase bol pred barom D..

Svedok B. S. v podstate potvrdil tie skutočnosti, ktoré uviedol svedok A. S.. Potvrdil, že ako prišli pred bar S. s autom a vystúpili z auta, vybehol von z baru obžalovaný, pristúpil k poškodenému A. M., povedal, že kde má auto a aby mu bleskove dal kľúče. Keď sa poškodený M. vyhovárал a nechcel dať kľúče, obžalovaný, ktorý bol podľa svedka napitý, povedal poškodenému, že mu jednu „prijebé“. Následne obžalovaný sadol na miesto vodiča, do auta si posadali aj F. B., O. A., O. X., J. S. a tiež si dozadu sadol aj A. M.. Po ich odchode niekto telefonoval, že havarovali na námestí pri I.. Uvedený svedok potvrdil, že rozhodne kľúče obžalovaný od poškodeného prebral vonku pri aute a nie vnútri v bare.

Na hlavnom pojednávaní dňa 04.03.2013 po tom, čo bol svedok oboznámený s čestným prehlásením, ktoré v tejto veci podal teraz už nebohý Š. J. K., ako aj s notárskou zápisnicou, zo dňa 06.11.2012, uvedený svedok uviedol, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravde. Pokiaľ vie, nebohý Š. K. bol onkologický pacient a pochybuje, že by sa o polnoci nachádzal v bare. Poprel, že by sa on nachádzal v bare D.. Pokiaľ ide o A. S., tento bol stále spolu s ním pred barom S., takže rozhodne nemohol byť spolu so S. pred barom D..

Svedok Y. I. st. uviedol, že dňa 24.04.2010 sa vo večerných hodinách nachádzali vo K., kde s partiou holubárov čakali na odvoz holubov. Asi po polnoci ako stál na ulici G. videl, že smerom od Z. na T. sa rúti auto značky Fiat, ktoré prešlo vo vzdialenosti od neho 7-10 metrov, prešlo do protismeru a narazilo do tam stojaceho vozidla. Z uvedeného vozidla videl vystupovať asi tri osoby, jedno dievča, poškodeného

A. M., ktorý vykrikoval, že auto patrí otcovi, že ten ho zbije a že mu ho ukradol Š.. Keďže stál od nich asi na vzdialenosť 7-10 metrov, videl, že auto riadil obžalovaný, tento sa snažil s autom cúvnuť, potom mohol prejsť dopredu asi 50 metrov a zastal. Po vystúpení z vozidla sa obžalovaný vyzliekol do pol pása, opizlo nadával, kopal do poškodeného auta Fiat Punto, ktoré patrilo O.. Š. D. a toto aj oplŕoval. Uvedený svedok potvrdil, že auto riadil obžalovaný.

Svedok Y. I. ml. taktiež uviedol, že ako stáli vonku, pričom mohol byť vzdialený od vozidla O.. Š. D. asi 10 metrov, ktoré bolo odparkované pri kraji cesty v smere od D. na K., keď sa zrazu objavilo auto, ktoré prešlo do protismeru a narazilo do vozidla O.. Š. D.. Podľa jeho názoru auto išlo veľkou rýchlosťou. Po náraze vozidlo zastalo, pričom nejaké osoby z neho vystúpili a vodič sa snažil uniknúť v smere na Š.. Keďže vozidlo bolo poškodené, prešiel na ňom iba krátky úsek na parkovisko pri obchode I.. Svedok uviedol, že rozhodne videl, že vozidlo riadil obžalovaný. Došiel k tomuto vozidlu, otvoril dvere vodiča a vytiahol z tohto miesta obžalovaného, ktorého aj pozná. V tom čase okrem vodiča sa nachádzal v aute ešte jeden muž, avšak na mieste vodiča sedel obžalovaný. Podľa jeho názoru obžalovaný mal vypité.

Svedok O.. Š. D. uviedol, že keď vyšiel vonku po nehode, videl, že jeho vozidlo Fiat Punto striebornej farby, ktoré mal zaparkované vo K., na ulici G. pred klubovňou holubárov, je poškodené a má rozbitú ľavú časť od vodiča. Vedľa neho sa nachádzalo vozidlo Fiat Tipo, ktoré práve odchádzalo. Následne prišli jeho kamaráti W. I., Y. I. W. A. D., ktorí mu hovorili, že vo vozidle sedel obžalovaný. Dopravnú nehodu riešil Okresný dopravný inšpektorát Trnava, kde bol ako poškodený.

Svedok W. I. uviedol, že v kritickom čase bol so svojím otcom a bratom na ulici G. K. K., čakali vonku na auto, keď zrazu počul škrípanie brzd, uvidel vozidlo, ktoré vyletelo do protismeru a narazilo do odparkovaného vozidla O.. Š. D.. Po náraze z vozidla vystúpili traja mladí ľudia, pričom jeden z nich kričal, že ho otec zabije. Uvedené vozidlo potom cúvalo a prešlo pár metrov na parkovisko pri predajni Bala, kde išiel k tomuto vozidlu jeho brat Y. I.. Svedok uviedol, že uvedené auto v tom čase riadil obžalovaný, ten potom aj prišiel k vozidlu poškodeného O.. Š. D., kopal do tohto auta, pľoval okolo seba, opizlo nadával, bol vyzlečený do pol pása a správal sa ako opitý. Svedok uviedol, že rozhodne toto auto nestálo pri bare J., lebo počul, ako vyletelo spoza zákruty, bar J. je na zákrute, takže určite nemohlo auto takouto veľkou rýchlosťou ísť, keby boli v bare J.. Uvedol, že sa tam nachádza pouličné osvetlenie, takže to bolo vidieť.

Svedok Z. D. uviedol, že dňa 24.04.2010 bol vo večerných hodinách pri bare J., zrazu počul silný zvuk nejakého motora a uvidel medzi barom J. a zastávkou vozidlo Fiat Tipo, ktoré zabočilo v smere na T.. Tam narazilo na obrubník, ešte išlo dosť veľkou rýchlosťou okolo neho vo vzdialenosti asi 10 metrov a keď sa na buchot otočil, videl, že narazilo do vozidla Fiat Punto. Vodičom tohto vozidla, ktoré havarovalo, bol obžalovaný, ktorého si všimol, keď prešiel okolo neho a aj keď vystúpil z vozidla. Po náraze z vozidla vystúpil aj nejaký chlapec, ktorý kričal, že auto je jeho a že obžalovaný mu zobral kľúče. Obžalovaný ešte prešiel pár metrov dopredu a zastavil s vozidlom pred predajňou Bala. Videl obžalovaného, že je do pol pása vyzlečený, nadával a vykrikoval, že on vozidlo nešoféroval.

Svedok J. S. uviedol, že niekedy v apríli 2010 bol v bare S. vo K., vie, že niekto spomínal, že idú na diskotéku do T., pričom videl, že v aute A. M. sedel obžalovaný na mieste šoféra a pýtal si od A. M. kľúče od auta. Je síce pravda, že obžalovaný to hovoril poškodenému asi v takom štýle, že „naval teda kľúče“, ale keby to niekto od neho takto kľúče pýtal, určite by ich nedal, pokiaľ by ho niekto fyzicky nenapadol. Svedok potvrdil, že do auta si sadol aj on a to dozadu a tiež tam bol aj poškodený M.. Najskôr šoféroval auto obžalovaný, pričom svedok pri bare J. vystúpil a ostatní pokračovali v jazde. Kto ďalej auto šoféroval nevie, počul potom iba náraz a videl, že po náraze bolo odhodnené vozidlo Fiat Punto striebornej farby. Pri odovzdávaní týchto kľúčov pri bare S. videl B. S., B. G. a tiež aj A. S., ktorý tam prišiel s poškodeným A. M..

Vypočutý svedok J. O. v prípravnom konaní uviedol, že v kritickom čase bol vo večerných hodinách v bare S. K. K.. V bare sa nachádzal aj poškodený A. M., nachádzal sa tam aj F. B., L. Š. W. F. Š.. Svedok uviedol, že po celý čas sedel v bare a počul, že niektorí chceli ísť na zábavu do T.. Neskôr mu poškodený A. M. hovoril, že kľúče od auta mu obžalovaný zobral násilím. Ako prišiel následne na miesto nehody, počul, že vozidlo mal šoférovať obžalovaný. Na hlavnom pojednávaní tento svedok uviedol, že v kritickom čase požíval alkoholické nápoje, nevie sa bližšie k týmto skutočnostiam vyjadriť, poškodený A. M. bol v bare, koľko sa tam zdržal nevie. Neskôr však pri konfrontácii s poškodeným, sa uvedený svedok

pýtal poškodeného, či teda bol v bare poškodený a keď tento uviedol, že nie, nato svedok uviedol, že si nie je 100 % istý, že či poškodený bol teda vo vnútri baru.

Svedok L. Š. uviedol, že v kritickom čase sa nachádzal v bare S., keď prišiel k baru, videl, že vonku pred barom stojí M. auto Fiat Tipo, pričom pri ňom stál A. M. aj s kamarátmi. A. M. v bare nevidel, vie, že potom na tomto aute odišli, jeho však nezaujímalo kto s týmto autom išiel, ani kto ho šoféroval.

Svedok B. G. uviedol, že v kritickom čase bol v bare S. K. K., videl poškodeného aj s obžalovaným pri bare, počul, keď si obžalovaný pýtal od poškodeného kľúče od auta, nepočul však žiadne vyhrážky.

Svedok O. X. uviedol, že v uvedený deň bol s F. B. v bare S., pričom mohol vypiť asi šesť pív. Vie, že ich niekto volal, aby išli na zábavu do T.. Pokiaľ ide o poškodeného A. M., nevie sa vyjadriť, či tento bol v bare alebo vonku. Vie, že potom si sadli do auta s tým, že idú na zábavu do T.. Pokiaľ si pamätá, auto riadil obžalovaný a nebol pri tom, keď obžalovaný sadol za volant. Vie, že obžalovaný pri šoférovaní narazil do nejakej prekážky, načo vystúpili z auta.

Na hlavnom pojednávaní tento svedok doplnil svoju výpoveď s tým, že po odchode z baru S. sa stavili v bare J., kde niečo popili a potom už nevie, kto auto šoféroval. Nevedel sa vyjadriť, prečo tieto skutočnosti v prípravnom konaní neuviedol a neodstránil tak rozpory vo svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní.

Svedok F. B. uviedol, že v kritickom čase sa nachádzal v bare S. K. K. spoločne s O. X., mal dosť vypité. Vie, že niekto spomínal, že idú na zábavu do T. aj s A. M.. Kto to povedal nevie, pokiaľ si pamätá, vie, že si sadol dopredu do auta vedľa vodiča a zaspal. Zobudil sa až po náraze, všetci hovorili, že auto šoféroval obžalovaný, on to však nevidel, keďže spal.

Svedkyňa O. A. uviedla, že asi okolo polnoci došla z práce z baru K. do baru S.. Keď tam došla, bol tam obžalovaný, poškodený A. M., F. B. W. B. G.. Chceli ísť na zábavu do T., nemali auto, pričom sa tam nachádzal v bare aj A. M., tento síce nemal vypité, ale podľa jej názoru musel mať pozitívne nejaké drogy, lebo bol „zhúlený“. A. M. povedal, že ich zavezie, načo nechceli, aby auto šoféroval M. a preto obžalovaný povedal M., aby mu dal kľúče od auta, že on ich zavezie. Nevidela, že by obžalovaný sa poškodenému vyhrážal. Obžalovaný šoféroval po bar J., kde sa zastavili, tam sa mohli zdržať asi hodinu, pili alkoholické nápoje a kto odtiaľ začal šoférovať nevie, vie, že vedľa nej sedel obžalovaný a tento auto neriadil.

Na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2012 v zmysle pokynu Krajského súdu Trnava, bol vypočutý svedok U. Š., otec obžalovaného, ktorý uviedol, že došiel za ním poškodený Z. M. dňa 25.04.2010. Pokiaľ je v čestnom prehlásení, ktoré podal, uvedený dátum, že Z. M. došiel za ním 25.04.2011, ide o omyl. Keď teda došiel za ním poškodený Z. M., hovoril mu, že mu jeho syn (obžalovaný) nabúral do auta, a chce aby mu bola uhradená škoda 3000,- Eur, lebo ináč to oznámi na políciu. Asi v priebehu týždňa sa stretli ešte asi raz v bare vo K., avšak svedok Š. mu odmietol túto sumu vyplatiť. Má vedomosť o tom, že poškodený Z. M. pýtal peniaze aj od obžalovaného. Čo však bolo predmetom tohto rozhovoru sa bližšie nevie vyjadriť, keďže nebol pri ich rozhovore. Uviedol, že obžalovaný mu hovoril, že auto nešoféroval, ani ho nerozbil, čo mu neskôr potvrdila aj A., ktorá u nich pracuje v bare. Uviedol, že poškodený Z. M. si to zrejme vymyslel.

Ako vyplýva z odborného vyjadrenia (čl. 112) hodnota poškodeného motorového vozidla Fiat Tipo, ktoré patrilo poškodenému Z. M., činila 700,- Eur.

Podľa rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Trnava č.p. ORP-DI-225/2010 zo dňa 18.08.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu Trnava č. KRPZ-TT-KDI3-ODV-214/2010 zo dňa 27.10.2010 obžalovanému za skutok, ktorého sa mal dopustiť tým, že pri vedení motorového vozidla Fiat Tipo (ktoré patrilo poškodenému Z. M.) dňa 24.04.2010 havaroval a narazil do tam odstaveného motorového vozidla poškodeného O. Š. D., pričom bolo zistené, že v tom čase mal v krvi 1,06 mg/l alkoholu v krvi, bola uložená pokuta vo výške 1.000,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 60 mesiacov.

S poukazom na tú skutočnosť, že Š. K., ako vyplýva z úmrtného listu zo dňa (čl. 319) zomrel dňa 13.11.2012, nebolo možné vykonať konfrontáciu medzi ním a svedkami A. S. a B. S., preto súd iba

oboznámil jeho čestné vyhlásenie zo dňa 06.11.2011, pričom je potrebné konštatovať, že toto čestné vyhlásenie svedok podal až prakticky po jeden a pol roku od uvedeného skutku, ktorý sa mal stať 25.04.2010, a tiež do spisu bola predložená obhajobou notárska zápisnica, ktorá mala byť pred notárom spísaná 06.11.2012, teda sedem dní pred jeho smrťou. Tak z čestného prehlásenia, ako aj z notárskej zápisnice vyplýva, že svedok Š. K. mal vidieť svedka A. S., že v čase dopravnej nehody sa nachádzal pred barom D., čo však tak svedok A. S., ako aj B. S. popreli s tým, že v kritickom čase keď obžalovaný mal žiadať kľúče od motorového vozidla od A. M. nachádzali sa pred barom S. K. K..

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrnne, dospel súd k záveru, že vina obžalovaného F. Š. je nepochybne preukázaná. Sám obžalovaný doznať, že v kritickom čase riadil motorové vozidlo patriace poškodenému Z. M., uvádzal však, že toto riadil iba po bar J. a kto odtiaľ riadil nevie, on však vozidlo neriadil. Jeho obrana však bola vyvrátená výpoveďami vypočutých svedkov a to poškodeného A. M., A. S., Y. I. A., Y. I. S., W. I., Z. D., ktorí potvrdili, že v kritickom čase vozidlo riadil obžalovaný a narazil do odstaveného vozidla patriaceho poškodenému O. Š. D.. Taktiež svedkovia a to poškodený MU. M., A. S., B. S. potvrdili, že obžalovaný pod hrozbou násilia vypýtal kľúče od vozidla, ktoré potom riadil, od poškodeného A. M..

Pokiaľ ide o čestné prehlásenie a notársku zápisnicu, teraz už nebohého Š. K., v tomto sa iba uvádza skutočnosť, že v čase dopravnej nehody sa mal svedok A. S. nachádzať v podniku D. K. K., teda ani tento svedok nebol priamym účastníkom toho, keď obžalovaný mal žiadať od A. M. kľúče od vozidla.

Po právnej stránke súd potom konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. d) Trestného zákona, keďže sa zmocnil cudzieho motorového vozidla malej hodnoty (§ 125 odsek 1 Trestného zákona) v úmysle ho prechodne používať, pričom toto spáchal závažnejším spôsobom konania a to hrozbou bezprostredného násilia, teda vyhrážkou voči poškodenému A. M..

Obžalovaný F. Š. z miesta bydliska je hodnotený ako osoba, na ktorú bolo podané viacero sťažností ohľadom rýchlej a hlučnej jazdy automobilom po meste K., doposiaľ bol trikrát priestupkove prejednaný, naposledy bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 16,- Eur. Doposiaľ bol súdom trikrát trestaný, avšak v prvom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol súdom trestaný, posledné dve odsúdenia mu boli zamnestované na základe amnestie prezidenta republiky zo dňa 02.01.2013, a preto aj v týchto prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol súdom trestaný.

Pri úvahe o treste a jeho výmere súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona, keď súd nezistil ani poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Súd má za to, že takto uložený trest je primeraný a splní svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poškodený Z. M. si uplatnil náhradu škody v čiastke 2.500,- Eur, súd preto v súlade s ustanovením § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenému škodu v čiastke 700,- Eur tak, ako to vyplýva aj z odborného vyjadrenia na čl. 112.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol poškodený Z. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§306 odsek 2 Tr. poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§309 odsek 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§308 ods. 2 Tr. poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§308 ods. 2 Tr. poriadku), príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Tr. poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. poriadku), štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§308 ods. 1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku), zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku), (§ 45 ods. 1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj preporušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.